

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: I. A.
e. č. X
st. přísl. X
pobytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2020, č. j. OAM-252/ZA-ZA11-ZA21-2020,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2020, č. j. OAM-252/ZA-ZA11-ZA21-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo pro nepřípustnost rozhodnuto o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25

písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení. V této souvislosti zdůraznil, že žalobce podal svoji první žádost o mezinárodní ochranu dne 13. 12. 2018, kterou vzal následně zpět, protože bylo řízení zastaveno. Druhou žádost žalobce podal dne 5. 9. 2019, přičemž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2019, č. j. OAM-797/ZA-ZA12-2019. Žalobce sice podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Brně, ale ten řízení svým usnesením ze dne 6. 3. 2020, č. j. 33 Az 50/2019-29, zastavil.
3. V této souvislosti žalovaný doplnil, že žalobce uvádí naprosto stejné důvody pro udělení mezinárodní ochrany jako v předcházejících řízeních, tedy skutečnost, že má v zemi původu dluhy, protože mu je vyhrožováno. V tomto ohledu žalovaný na základě opatřených informací o zemi původu zdůraznil, že v Gruzii nedošlo od podání předcházející žádosti žalobce k žádné zásadní změně, přičemž ji lze s výjimkou dvou oblastí považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu dotčeného prováděcího právního předpisu.
4. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádnou novou azylově relevantní skutečnost, kterou by nemohl uplatnit v řízení o předcházející žádosti. Proto žalovaný postupoval podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení v dané věci zastavil.

III. Žaloba

5. V žalobě bylo namítáno, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti o mezinárodní ochranu z důvodu její nepřípustnosti. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že žalovaný si za účelem posouzení žádosti o mezinárodní ochranu neobstaral dostatek aktuálních informací o zemi původu, neboť za tímto účelem použil pouze informaci OAMP ze dne 30. 4. 2019, která byla zpracována stejným správním orgánem za účelem zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu, aniž by reflektovala individuální okolnosti případu. Kromě toho se jedná o tentýž dokument, který byl použit jako podklad pro vydání rozhodnutí o předcházející žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, protože nebylo možné na jeho základě objektivně posoudit, zda se situace v zemi původu změnila či nikoliv.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení ve věci opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil, protože žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nebyly uplatněny již v řízení o předcházející žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

8. Podle názoru žalovaného ostatně žalobce ani v předcházejících řízeních neprokázal, že by byla domněnka pojetí Gruzie jako bezpečné země původu v jeho případě vyvrácena. Co se pak týče podkladů pro rozhodnutí, žalovaný doplnil, že dotčená Informace OAMP nebyla vytvořena na základě volného uvážení správního orgánu, ale na základě nezávislých, objektivních a aktuálních zdrojů, které jsou veřejně dostupné. Situace v zemi původu je pravidelně zkoumána a reflektována, pročez neobstojí ani námitka žalobce, že informace z roku 2019 nemůže být při posouzení současné žádosti o mezinárodní ochranu použita.
9. S ohledem na výše uvedené žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Správní spis

10. Ve správním spisu se nachází zejména předávací protokol a záznam o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 20. 5. 2020. Z jeho obsahu vyplývá, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu proto, že má dluhy a kvůli tomu mu mělo být v zemi původu vyhrožováno, pročez ze země vycestoval a nechce se tam vrátit. Výslovně pak potvrdil, že tyto důvody již uváděl v rámci řízení o předcházející žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž od té doby se nic nezměnilo.
11. Za účelem vydání rozhodnutí o žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly do správního spisu dále založeny podklady týkající se řízení o předcházejících žádostech žalobce o mezinárodní ochranu (záznam o poskytnutí údajů a protokoly o pohovorech k daným žádostem), včetně souvisejících rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2019, č. j. OAM-1073/ZA-ZA11-ZA08-2018 (dále jen „rozhodnutí o první žádosti“), a ze dne 8. 10. 2019, č. j. OAM-797/ZA-ZA12-ZA20-2019 (dále jen „rozhodnutí o druhé žádosti“). Kromě toho byla do správního spisu založena rovněž Informace OAMP ze dne 30. 4. 2019 – Gruzie – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu.
12. Žalobci bylo poté umožněno, aby se s podklady pro rozhodnutí seznámil, jak vyplývá z protokolu ze dne 27. 5. 2020, který je součástí spisové dokumentace. Žalobce svého práva nevyužil a ani nenavrhoval doplnění podkladů pro rozhodnutí.
13. Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
15. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46

odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).

17. Žaloba **není důvodná**.

18. V žalobě bylo namítáno, že žalovaný při posouzení opětovné žádosti o mezinárodní ochranu nevěnoval v rozporu se zákonem a ustálenou judikaturou dostatečnou pozornost tomu, zda jsou splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu nepřipustnosti dané žádosti. Konkrétně žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav, neboť si obstaral pouze jednu informaci o zemi původu, která není aktuální a byla zpracována stejným správním orgánem pouze za účelem zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu. Na jejím základě proto nelze objektivně posoudit, zda se situace v zemi od podání předcházející žádosti změnila či nikoliv.
19. Krajský soud předně připomíná, že se v nyní projednávané věci jedná o řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu, která byla napadeným rozhodnutím posouzena jako nepřipustná, pročez bylo řízení podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastaveno.
20. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu platí, že: *„Řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.“*
21. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu dále platí, že: *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“*
22. V této souvislosti je v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu stanoveno, že: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
23. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že se jedná o opakovanou žádost cizince, u které nejsou splněny podmínky pro věcné posouzení důvodů pro udělení některé formy azylu či doplňkové ochrany, zaměřuje se v rámci svého rozhodnutí pouze na zdůvodnění její nepřipustnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017, čj. 6 Azs 66/2017-49; dostupná na www.nssoud.cz).
24. Z dotčených ustanovení zákona o azylu jednoznačně vyplývá, že za přípustnou lze považovat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu pouze za předpokladu, že jsou žadatelem uvedeny nebo jinak zjištěny nové skutečnosti nebo zjištění, pakliže nemohly být bez viny žadatele předmětem zkoumání v předcházejícím řízení o daném druhu žádosti.
25. V tomto ohledu krajský soud musí dát žalovanému za pravdu v tom, že žalobce žádné nové skutečnosti ve smyslu ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu nesdělil. Naopak v rámci poskytnutí údajů k opakované žádosti výslovně uvedl, že žádá o udělení o mezinárodní ochranu z naprosto stejných důvodů jako v předcházejícím řízení, neboť se situace v mezidobí nijak nezměnila.

26. Nezákonnost napadeného rozhodnutí pak nelze bez dalšího dovozovat z toho, že se ve správním spisu nachází pouze jedna informace o zemi původu, která byla zpracována příslušným odborem Ministerstva vnitra ČR. Krajský soud zdůrazňuje, že objektivitu daného podkladu pro rozhodnutí nelze úspěšně zpochybnit pouze obecným tvrzením, že je zpracována za účelem posouzení Gruzie jako bezpečné země původu. Zprávy o zemi původu totiž nejsou vytvářeny na míru konkrétní žádosti o mezinárodní ochranu, ale podávají typicky celkový obraz či všeobecné informace o politické, lidskoprávní, sociální nebo bezpečnostní situaci v daném státu.
27. Z obsahu dané informace je navíc zřejmé, že byla zpracována na základě veřejně dostupných zdrojů, tedy nikoliv z libovůle správního orgánu. Sám žalobce ostatně věcnou správnost uvedených údajů o zemi původu nijak nezpochybnil. Naopak se ve správním řízení nechtěl s podklady pro rozhodnutí seznámit a nenavrhoval ani jejich doplnění. Stejně tak neargumentoval tím, že by došlo ke změně bezpečnostní situace v zemi původu. V této souvislosti je třeba dát žalovanému za pravdu v tom, že jednotlivé informace a zprávy o zemi původu jsou z hlediska tamního vývoje průběžně vyhodnocovány a aktualizovány, z čehož však nelze dovozovat povinnost jejich opětovného (každoročního) vydávání za předpokladu, že se situace nijak zásadně nezměnila, pakliže ani sám žadatel v řízení o opakované žádosti takový závěr nezpochybňuje.
28. Za podstatnou je ve vztahu k tomuto řízení nutné požadovat skutečnost, že dotčená tvrzení žalobce ohledně vyhrožování ze strany soukromých osob již byla posouzena v rozhodnutí o druhé žádosti o mezinárodní ochranu, jehož zákonnost nebyla žalobcem úspěšně zpochybněna. V nyní projednávané věci pak žalobce ve správním řízení ani v žalobě neuvedl konkrétní a svoji povahou nové azylově relevantní důvody, stejně jako nepředestřel ani okolnosti, které by svědčily o změně bezpečností a politické situace v zemi původu. Žalovaný proto postupoval správně, když opakovanou žádost posoudil jako nepřijatelnou a řízení podle ust. § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zastavil.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,
v.r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.